

Dokumentliste

Statsforvaltningen

Sak

MA

Dok. nr.

Datum

Dokumentets art

Merknader

Rollag stadsarkivs restaurering. 1432
Rollag s. 4, 6, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

Arskrift via Kallsbøk Skrive av sokneprest O. Undahl.

Restaurering av Rollag kyrkje.

I året 1932 vart Rollag kyrkje restaurert. Ho var då svært til nedfalls, var gjesi og kald, stein og stakk. Serleg balla ho stekt mot sud. Ho vart då oppskruva og fekk ny grunnmur under det sudvestre hyrre av langskipet. Under murhyrnene vart det grave 1m djupt og fylt med stein og cement, so muren ikkje skulle sige. Murane vart foga med cement. I koret og i skipet vart det lagt nytt golv med stubbegolv, tjørepapp og brent leir under. Yver kor og skipshimling vart det lagt tjørepapp med leirfyll oranpås. Yver kor og skipshimling det att vart det lagt golv so nær som yver kor-himlingen. Veggene i koret vart drivne utvendig med tjøredes (stry), det same vart og gjort med tiljer og loft i skipet. Paneltillbygget i vestskipet fekk ein mellomvegg av bord. Denne vart so kledd med leraftpapp, ullpapp og tjørepapp. Dei store vindangsrutor i det sundre og nordre tverrskip, vart umbytta med mindre rutor, so dei vart i stil med dei vindango. I den austre korvegg vart dei to vindango der att

ret var på framsida av altarringen. Denne vart no slegt. ÷lt dette vart gjort av praktiske grunnar og med løyve av riksantikvaren, liksom alle dei andre små endringar. Klokkarstolen som stod attmed prekestolen, festa til sudveggen, vart flutt til den andre sida av korset der frøstolen stod.

Skipet: Dei 2 mur-pipar vart rione ned og nye sett opp att med stevpte fundament under. To nye omnar vart sette inn. [Slik at dei fekk nokolunde eins] I det nordre trosskip Bjørnorn frå Drammens jernstøber. I vestskipet "Smiden" frå Eidsfoss vart stolane i skipet vart sette inn slik at dei fekk nokolunde eins mellomrom. Seta vart gjort breiare på mannsida nytta ein dei gamle seta, men på kvinnesida vart det gjort nye då dei gamle vart for stutte sidan skipet vart oppskruva. Stokvane gane er dei same. "Dåpsstolen" som stod attom prekestolen og mellom klokkarstolen vart nedreven avdi ein fann ut at han ikkje høyrde hærne der. Det synte seg at noko av denne stolen var

lendeil av fruestolen som stod ved sakristidøra
i køet. Fruestolen vart so flutt fremst på kvinne
sida der han hadde stode frå fyrsten av og
sett saman med den del som vart funnen i
dåpsstolen. Resti av dåpsstolen vart sett på loftet.
Denne plasseringen av desse stolar skjedde seg trideg
frå den tid ein sette omn inn i kyrkja. Fruestolen
vart då fjerna frå sin plass for å gjeva plass
for omnen. Nokk er han som ein delje hadde
bruk for då han vart sett att med korveggen
ved sakristidøra, vart sett saman med andre delar
til dåpsstol. Omnen (4 etasjeomn) som stod der som
fruestolen no stend skygde muleje for koropningen.
Der den grunn vart den nye omn sett i det nederste
trærskip. Vinkeltrappa til prekestolen som likeeins
skygde for koropningen vart gjort rett. Besimserne
på den nederste del av trappegelenduret er gjort
nye. Prekestolen vart flutt litt innetter mot køet,
likeeins baldakinen.

Galleriet: Dei to bruer (passasjer) som gjekk frå

orgelgalleriet til nordre og søndre galleri vart fjerna. Dei var komne til i ei seinare tid og sjende heilt interioret. Dei to fyllingar med apostel figurar som vart fundne på loftet, vart sette på plass att i den nordvestre galleri-hyrna. I det sørvestre hyrna vart det gjort nye fyllingar då dei gamle ikkje var å finna. På dei desse galleria vart det gjort heilt ny innredning. Den gamle innredningen var for det meste bordstumpar og bedlossar som gjort teneste til sidsete. Alt dette vart fjerna. Stolvangane som nå er på det søndre galleri vart tekne frå det nordre tverrskip der den store omnen vart plassera. Vangane på det nordre ~~tverrskip~~ galleri vart fundne på sudgalleriet under bordstumparneder. Det er truleg dei fyrste stolvangar som her vore i kyrkja. Til desse galleri vart det gjort trapper som gjeng opp frå tverrskipi. Slik var det og frå fyrst av. Folk minnest godt då trappa i det nordre tverrskip vart fjerna og nord galleriet vart bunde saman med orgelgalleriet.

med ei bra i lygnat. Derimot kunde ein ikkje minnast då brui til sudgalleriet vart gjort og trappa der fjerna. Innreidsadeu på orselgalleriet vart det vilje gjort avlør med då denne var nok så bra.

Våpenhuset vart oppskruva og ny grunnmur sett under. Det vart lagt nytt golv (av dei gamle golotiljer frå skipet) og gjort ny dør. Den gamle dør vart sett på reidskapshuset mellom sakristiet og det nordre toerkskipet.

Nytt tegetsteinrotake. Reidskapshuset (skuret) fekk også nytt golv, tak og grunnmur.

Sakristiet var alt velt hausten 1931. Det vart teke ned heilt til grunnen. Det fekk også heitt ny grunnmur. 6 nye stokekar vart innsette. Under det gamle golv vart det lagt stubbe-golv med sandfyll. Under vegg-panelet vart det lagt papp. Dei rotne bord i lismingene vart innbytte med nye (det var berre rotne bordendar som var rotne). Yver lismingene

vart det lagt papp med sagflis yver.
Sakristiet fekk vidare nytt tro og nytt tegl-
steinstak. Vindaugo fekk små rutor med antikk-
glas. For var der store rutor - 4 i kvart
fagg.

Målararbeid. I skipet vart glaskarmer og
listar heilt nymåla, likeleins i sakristiet. Den
blå veggmåling i skipet vart flukka her
og der og vaska yver med saup (bleng) so
koloritten vart jamnare. Stavgrimorne vart
brunmåla, likeleins rangstokkarne (dvs. dei
stokkar som stolvangane er festa i.) Elles hev
skipet si gamle måling som fyrr. Tårnet vart
brunmåla i 1929. Fyrr var det kvitmåla.
År 1933: I koret vart dei gamle dekorasjo-
nar framkalla og oppfriska. Dei hadde i sit tid
(ca 1770) vorte overmåla med blågrå måling.
Denne måling vart so fjerna. Dekorasjonane
som var under synte seg å vera frå 1683.
Dette årstalet vart funne på ein loftende i

i korpninga attum prekestolen. Dori til
koret som i si tid hadde vorte snudd ut, vart
snudd innatt som fyrr. På utsida av dori
vart framkalla to figurar med ein drue-
klase millom seg (spildarane; Kana?) Bi-
letti vart svært medlekre (for vitra), men dei
let seg rekonstruera, då konturane var klars.
Tendels epitafium som stod øst i hyrna av
den nordaustre korvegg, vart flutt til den
nordre vegg i den austre ende av skipet der
den gamle omsmur hadde stode. Under
epitafiet vart funne ein rosett av den gamle
dekorasjon. Den hadde halde seg godt og
var akkurat som ny. Rosellen der er no den
einaste originale som er att frå den gamle
maling. Ein vil finna han i det nordaustre
hyrna av nordveggen. Nemnde epitafium
vart konservert. Attentavta vart opp-pussa
og likeeins konservert. Alt dette arbeid (i
koret) vart utført i 1933 av kunstmålar

Alfred Hagen Oslo, med godkjenning av riksantikvaren og departementet. Dei to rosettane m.m. på den austre korvegg, der dei att-tim bra vindauge er, vart nykonstruerte av Hagen. Til dekorasjonane vart det nytta limfarge som det fyrr hadde vore gjort.

Borchs portret vart flutt frå den nordre korvegg til den austre vegg; det Sundre tverrskipkyrkja vart tjærbredd utvendig det året. Vindaugsprøyserne vart raudmåla; fyrr var dei kvite.

Krusifikket som hang på den sundre korvegg vart plassert på korbogen til vinstre for epitalet der. Det vart fargerestaurent i 1929; Oslo. Det bekanta toppstykket som stend over Vendels epitafium vart funne av underkivoren (O. Urdahl) på korloftet. På det er måla ein basunengel. Det har truleg vore toppstykket av ei altertavle.

Det som vart funne av antikvarisk interesse

under restaureringa:

Den gamle altarpall (forheining) som vart fjerna var bygd opp av tjuar frå det gamle kor. Stavtiljorne som ialt var 8 i tal var vent måla. Myrsten er nokonlunde dei same som dei som vart framkalla i det noverande kor. For tidi stend desse tiljor på det store stabbur her på pretegården, men det er meininga å flytta dei til kyrkje-loftet. Under gottiljorne i koret fann ein likkjiellaren. Han hadde timbra veggjer, men dei var no nedrotne og sanden hadde fylt mykje av kjellaren. Likei vart uttekne i 70-åri og gravlagde i den nordvestre kva utanfor kyrkja. Eg tala med Lærer P. Træen som var tidstades då likei vart uttekne og gravlagde. Kistene vart so medtekne at dei falli stykker so snart ein rørde ved dei. I likkjiellaren var det no berre att noko binnester (eit vakse manns kranie og 40 av barn) og kistestumpar

av eik og furu, trestasa med jarnbeslag og Kristusmonogram. Ein del av desse beslag og monogrammi vart lagt i ei kasse og hengt på loftet. Beinrestane og kistestumpane vart gravne ned i sanden der i kjellaren. Under altaret heilt nede på grusen, vart funne to steinkrossar. Dei låg um kvarandre. Den eine som det berre var ein del av vart sett att med kyrkjegardskullorne (muren) på nordsida av kyrkjegarden. Den andre som var so godt som heil (berre eit lite stykke av foten var brottna av) vart steipt i eit fundament og sett utanfor den nordre gavel av tverrskipet. Fundamentet vart dekt med torv og jord til ein haug. Det var meiningi at denne gamle krossen skulde stå på sokneprest Brock si grav som etter tradisjonen låg nagonlunde der (helst nærast sakristiet). Fellesgravi av dei som vart flutte or likkjellaren låg ikkje slik at krossen kunde verta sett der. Der skulle

han i grunnen vore. Men i krasi der som
nemnt vart det fryktet for snaras av lytjær-
bakket. Vidare vart det funne nokre dverga
toppspiror av ein eller annan gjenstand
(frå ei altantavle eller stolar?) - ein ljøsam
med tinbeslag på tjospipa (truleg av ei fjære-
krume). Dette vart lagt i den nemnde kasse.
Dei gamle gdotiljor i koret vart lagt ned-
off og tenno som stubbegolv.

I skipet under golvot der fann ein og dei
gamle gdotiljor. Dei som låg i midtskipet
(midtgangen) vart pussa på og nedlagde att.
Dei andre tiljor som var under stolarne
vart ikkje nedlagde att der, men vart nytta
til golv i våpenhuset og til ymse ann.
I tværrskipi var det ikkje slike golv tiljor,
(kroyvirvar) men vanleg golv (bord). Etter
sagnet skulle det vera ein litlejella også
i skipet, men ein fann ingen. I fall måtte
han då ha vore utfyllt under ein golv-

reparasjon. Eit og anna mannelein Janus ein dei
 Ein fann også leivder av det gamle ~~golv~~ jord-
 golv. Det var bek (tjora) i det og det var svært
 brunt. Under sprekkearne i det gamle plankegolv
 (tjora) vart funne trespilor, på ca. 40 cm. lengde.
 Spilorne var kveste til ein spiss i den eine
 enden. Det var ei heil mengd av dei, aller mest
 på vindesida under dei største golvsprekker. Dei
 må truleg ha vore til eit slags magi. Ein del av
 dei vart samla opp og lagt i eit rum under
 golv til altarpallen. Under klokkestølen vart
 funne nokre sylv- og koparmyntar, ein og
 to skillingar. Ein toskilling i kopar hadde
 årstallet 1677, - fem andre 1786, ein skilling
 og ein toskilling i kopar hadde årstallet 1777,
 ein skilling og ein toskilling i sylv 1762
 og 1703. Disse myntar, 10 i talet vart lagde
 i ei lita bekkosje som attar vart lagt i
 den store runde bekkosje som er i altarskipet.
 Under bordkleddningen på kort utvendig fann

ein dekorasjonar i raudt og svart på lofti
over vindauge. Dei hadde worde mogle av
hogne under utvidingane av vindauge i 70-
års. Der hadde voré 3 slike små vindauge
ialt, to på austveggen og eit på sudveggen.
Dei store vindauge frå 70-års vart innbytte
med mindre i 1920. Det sundre vindauge
som no er i korset skriv seg frå den tid.
Olt dette i standsetjingsarbeidet vart utført
etter underkreve sin plan og insjativ. Pla-
nen vart godkjent av riksantikvaren. Gjelo
ferde eg tilsyn med arbeidet. Det var eit
heilt stov so lenge det stod på, men på same
tid var det lærerikt og interessant. Arkitekt
Fustad Oslo, var av departementet sett til å
ta vare på den antikvariske sida av dette
arbeid. og hadde sj løn for det av det offent-
lege. Byggmeister J. Hove, Vik i Sogn, stod i
brodden for oppskruving av kyrkja. Dei
andre arbeiderar var Hans Simons, Peter J.

Solberg, Nils Tugleasen, Nils Teigen utførte smykkearbeidet. Dessuten var det ein del handlangarar. Ole f. Bråten var grunnmuren. Tore Eggerud gjorde målararbeidet i skipet. Han hjalpte også til med fargerestaurering i korset.

Midlar til alt dette fekk ein på den måte:

Rollag kommune fekk eit lån lys Olav Prestmoen på kr. 6000. Ca kr. 1200 var fekk av rentene av kyrkjefondet. Til fargeres-taurering i korset gav Olav Prestmoen kr. 2500 ei ven gåve. Rollag bondelovinnslag gav kr. 500,- til oppussing av altartavla - også ei ven gåve. O. Urdahl.

Rollag kyrkjegard.

År 1932 var det lagt rasselidning på kyrkjegarden (av jarnrør) kosta av Rollag bondelovinnslag. Anlegget kosta ialt kr. 477,80. I 1933 gav Bondelovinnslaget 4 hagebentjer

til kyrkegården, kostar kr. 34. I 1936
sant den nordaustre del av kyrkegården
planera og til eiend med grasfrø, 1 blod-
bok og 2 cypressar sant planta, litt sein
sant det planta bjorketre langs den nord-
austre kyrkegårdsmur og prydtre ved dei
to portar. Dette sant og kostar av Bønde-
lønnelaget. Plantarne kostar kr. 20.

Avskrift v/ Berit Mogan, Risteigen, 3628 Veggli